

Llums i ombres d'una dècada (2002-2011)

Per Marcel Barrera. Periodista i crític de circ

Si la balança d'aquesta última dècada de circ (2002-2011) no s'inclinés clarament cap el costat positiu, de ben segur que a hores d'ara no tindríem aquest anuari a les mans. El document resumeix el què ha estat el 2011, però més enllà de la conjuntura d'aquest any de crisi galopant, si posem la lupa en el què ha passat durant el període 2002-2011 veurem els canvis en positiu, sobretot a partir del 2004.

En aquest 2011 es comencen a detectar símptomes de retrocés quan encara no s'han consolidat moltes de les iniciatives endegades i des del mateix sector, bastant cohesionat

L'avenç ha estat històric i la gent del circ és qui l'ha fet possible

l'últim quinquenni, han reaparegut els fantasmes de la fragmentació i es corre el perill de retornar a les fatídiques capelletes. El temps dirà el que ha de venir a partir d'ara. Mirant pel retrovisor, però, el creixement que ha experimentat el circ -sense desmerèixer ni un gram totes les iniciatives, que són moltes, anteriors a l'any 2004- ha estat espectacular i no té marxa enrere. L'avenç ha estat històric i la gent del circ, cal subratllar-ho amb rotulador fluorescent, és qui l'ha fet possible.

Les jornades organitzades en record de Joan Armengol a l'Ateneu Popular de 9 Barris el mes de març de l'any 2004 van

L'APCC ha aconseguit portar el circ als despatxos de les institucions i se n'ha sortit bastant bé en el seu intent de liderar el sector

significar un punt d'inflexió i l'embrió de l'Associació de Professionals de Circ de Catalunya (APCC), l'entitat que ha estat el catalitzador de moltes de les iniciatives de circ i el principal interlocutor de la Generalitat de Catalunya per a l'elaboració del primer pla integral. L'APCC ha aconseguit portar el circ als despatxos de les institucions i

se n'ha sortit bastant bé en el seu intent de liderar el sector durant aquests set últims anys, tot i que els últims mesos ha patit turbulències per la renovació de la seva junta i no ha assolit l'objectiu inicial de regular per llei tot el sector.

La decisió de Tortell Poltrona, el març del 2007, d'abandonar la gira del Circ Cric a causa de les traves burocràtiques dels ajuntaments i la competència deslleial d'algunes companyies de circ va tenir un gran impacte mediàtic i va destapar a la llum pública totes les vergonyes de l'estat del circ a Catalunya. A partir d'aquest moment, el més gran espectacle del món va passar a ser "una prioritat" per al govern català, segons ha reconegut el mateix conseller Joan Manuel Tresserras. Un any després de la plantada del Cric, el 12 de març del 2008, la Generalitat i l'APCC van presentar el pla integral amb l'objectiu de "dignificar i professionalitzar" el sector. Malauradament, però, l'aprovació va coincidir amb l'inici de les estretors pressupostàries i la iniciativa no va anar acompanyada del finançament necessari per a un desenvolupament que tothom hauria volgut molt més ràpid. Moltes iniciatives han anat a mal borràs, com l'interessant projecte de Ciutats Amigues del Circ o La Vela de Vilanova, amb un futur incert. D'altres, tot i que ben intencionades, no han passat d'això, com el protocol de circs amb carpa. El pla integral, però, ha estat el primer intent seriós del govern català des de la recuperació de la Generalitat de definir una política pròpia per al circ i l'APCC, tot i la seva joventut, es va arremangar de braços per millorar un sector caòtic. Amb l'ajuda de l'APCC, el departament de Cultura (2007-2010) va endegar aquesta tímida política, però política al cap i a la fi, cap al circ.

La plantada del Circ Cric l'any 2007 va destapar a la llum pública totes les vergonyes de l'estat del circ i la Generalitat va reaccionar amb el pla integral

